παρὰ Σιμπλικίῳ εἰς Ἐπίκτ. σελ. 28. 486. καὶ 487. ἄλλως δὲ, αὐτὶ τοῦ Δίδω εἴδησιν, κάμνω τινὰ νὰ μάθῃτι.

Εἰδοποιΐα, ίας, ἡ. Σχηματισμὸς, παράστασις τινὸς φράγματος διὰ εἴδους καὶ χήματος, ὅ ἐστι διὰ ζωγραφίας. Εἰκὼν, χέδιον. Μαθηματ. Παλ. σελ. 50. "αἱ "κατὰ μέρος εἰδοποιΐαι", τάτω αὐτίκειται τὸ, "Οἰ-"κοδομία", καὶ μεταφορ. τὸ εἰδοποιεῖν τινά.

Εἰδοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ. (εἶδος, ποιέω). Ὅποιος κάμνει τοιέτινος εἶ εἶδος, καὶ χῆμα, Σχέδιον, Εἰκὼν, ζωγραφία. Διὰ τὸ εἰδοποιὸν τῆς ἀνθρωπίνης οὐσίας "αὐτεξούσιον", τὸ χαρακτηριστικὸν, τὸ Εἰδικὸν, δηλ. Σιμπλίκ. εἰς Ἐπίκτ. σελ. 75.

Εἶδος, εος, ους, τό. Μορφὴ, Θεωρία, Ὄψις τοῦ προσώπου, Βλέψιμον, Κίτταγμα. Σοφοκλ. Ἠλ. 1177. "εἶδος τὸ κλεινὸν Ἡλέκτρας". Φαινόμενον, Σχηματισμὸς, Σχῆμα κάθε φράγματος, μόρφωσις. Ἰδιότης, Κατάστασις, ἢ τὸ φυσικὸν τινὸς φράγματος. Ἔτι δὲ τὸ μέρος τοῦ Γενικοῦ, ὡς π. χ. τὸ Ζῶον εἶναι Γένος, ὡς περιλαμβάνον γενικῶς ὅλα τὰ Ζῶα. Εἶδος δὲ τοῦ Ζώου, ὁ Ἄνθρωπος, τὸ Πρόβατον, κ. τ. λ. καὶ Πληθυντ. τὰ Εἴδη. "Species", Λατ. Ἔτι δὲ "Εἴδη" καλοῦνται καὶ αἱ φραγματεῖαι, τὸ διὰ πώλημα διάφορον φράγμα, ὅ ἐστιν αἱ διάφοραι φραγματεῖαι, τὸ ὁποῖον καὶ ἡ συνήθεια φυλάττει, Hemsterh, Γερμ. Πλούταρχ. σελ. 320.

Εἰδότως, Ἐπίρ. ἐκ τοῦ τῆς Μετοχ. Ἐνεργ. Παρακ. "Οἶδα" ἐκ τοῦ "Εἴδω", αὐτὶ τοῦ Εἰδημόνως.

Εἰδοφορέω, ῶ. (εἶδος, φέρω). Παρεσήνω, Ἐκφράζω. Διον. Ἁλικ. Ζ'. 72.

Εἰδύλλιον, τό. Ὑποκορισ. τοῦ, Εἶδος, σῶα μικρὸν Ποίημα, Ποιημάτιον, καθὼς εἶναι π. χ. τὰ τοῦ Θεοκρίτου Εἰδύλλια, οἱονεὶ "Ἐπύλλιον", παρὰ τοῦ, Ἔπος. Γραμματικ.

Εἰδύλλω, Πέμπελος παρὰ Στοβ. Λόγ. 198. "Ἐδύλ-"λετο", δοκεῖ μοι ὅτι εἶναι αὐτὶ τοῦ Ἐπίσατο, ἢ Φαίνεται.

Εἴδυλος, ὁ, καὶ Εἴδυλις, ἡ. Ἀντὶ τοῦ, Ἐπιστήμων, Συνετὸς, ἐκ τοῦ Εἴδω. Ὁ Ἡσύχ. ἔχει ἔτι καὶ τὸ διεφθαρμένον "Εἴδυλος, Λόγιος", καὶ, "Ἰδύλλιμα, "Μάθημα", ἐκ τοῦ "Ἴδυλος", καὶ ἑξῆς, "Ἀΐδυλος, ὁ θρασὺς, Ἀμαθής".

Εἴδω, τὸ αὐτὸ καὶ Ἴδω. (ἐκ τοῦ Ἰδέω, ὡς τὸ Εἰδέω). Βλέπω, γινώσκω, ὀξύρω. ὅθεν Ἀόρ. Β'. "Εἶδον", καὶ "Ἶδον", εἶδα Παρακ. "Οἶδα, Εἰδέναι, Εἰδὼς, "Εἰδῶ", καὶ Ὑπερσιωτ. "Εἴδειν", ἠξύρα. Εὐριπ. Ἑκ. 1098. "Εἰ μὴ ἤσμεν", ἂν δεῦ ἠξύραμεν. Μέλλ. "Εἴσομαι", θέλω γνωρίσει, μάθῃ. "Εὖ εἰ-"δὼς", καλῶς γνωρίζων, ὀξύρων, "κακῶς εἰδὼς", μὴ γνωρίζων, μὴ ὀξύρων. Ξενοφ. Κυρου. Β'. γ'. 13. τὸ Ὑποκτ. "Εἰδείης", τὸ ὁποῖον ἀντιφάσκει εἰς τοὺς Ἀττικοὺς οἵτινες "Εἰδείης" λέγεσι. 2) Εἴδομαι, Ἐείδομαι, φαίνομαι, βλέπομαι. Ἰλ. Ν. 98. "εἴδε-"ται ἦμαρ", αὐτὶ, φαίνεται. καὶ σίχ. 191. "Χρὼς "εἴσατο", αὐτὶ Ἐφαίνετο. Ἀλλ' ἐν Ἰλ. Π. 298. εἶναι "Εἴδοντο", αὐτὶ "Εἶδον". καὶ Ὀδ. Ε. "Ὡς "Ὀδυσεῦ ἀπάσσον ἐείσατο γαῖα καὶ ὕλη", αὐτὶ, ὅτι ἐφαίνετο τοῦ Ὀδυσεῦ ὀκταῖον. ὅθεν 3) Ἔχω τὸ φαινόμενον, ἤτοι δείχνω ὅτι εἶμαι κατὰ τὸ φαινόμενον. Ἰλ. Ι. 641. "πάντα ἐείσω (ἐείσαο) μυθήσα-"σθαι", αὐτὶ "Ἔοικας", ἐφάνης. 4) Μετὰ Δοτικ. αὐτὶ τοῦ Ὁμοιάζω, εἶμαι ὅμοιος. 5) Ἀντὶ τοῦ Ὑποκείνομαι, Καμώνομαι, "εἴσατ' ἴμεν ἐς Λῆμνον", οἱ Ποιηταὶ λέγεσι. "Φίλα εἰδὼς, Κεχαρισμένα, Πε-"πνυμένα, Κεδνὰ, Ἀδεμίσια εἰδὼς". καὶ "Εἰδέναι", αὐτὶ τοῦ "Φίλος ὤν, ἢ "Φίλον εἶναι". Ὁ χηματισμὸς "Οἶδας" δυείσκεται μόνον ἐν Ὀδυσ. Α. 337. ἔνθα ὁ Ζηνόδοτος, καὶ Ἀρίσταρχος, "Εἴδεις" ἀνέγνωσαν. Ζήτ. ἔτι καὶ Εἰδέω, Εἴδημι, ἐκ τοῦ ὁποίου οἱ Ἀττικοὶ τὸ Εὐκτικὸν καὶ Ὑποκτικὸν μεταχειρίζονται.

Εἰδωλεῖον, τό. Τόπος, ἢ ναὸς, εἰς τὸν ὁποῖον κείκεται τὸ εἴδωλον, ἤτοι τὸ τῆς Θεῶν ἄγαλμα.

Εἰδωλικὸς, κὴ, κόν. καὶ "Εἰδωλικῶς" Ἐπίρ. ὁ ἀνήκων, ἢ ὁ προσφέρων λατρείαν εἰς τὰ εἴδωλα.

Εἰδωλόθυτος, ὁ, ἡ. (θύω). Ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἐπροσφέρων ὡς θυσίαν εἰς τὰ εἴδωλα.

Εἰδωλολατρεία, ίας, ἡ. Ἡ τῆς εἰδώλων λατρεία, τὸ προσκυνεῖν εἰς τὰ εἴδωλα.

Εἰδωλολάτρης, ου, ὁ. Ὅποιος λατρεύει καὶ προσκυνεῖ τὰ εἴδωλα, ὡς Θεόν.

Εἰδωλομανία, ίας, ἡ. Ἡ ὑπερβολικὴ πρὸς τὰ εἴδωλα λατρεία.

Εἰδωλόμορφος, ου, ὁ, ἡ. (μορφή). Ὁ ἔχων τὴν μορφὴν τοῦ εἰδώλου, ὁ ὁμοιάζων εἰς τὸ εἴδωλον. Γεωπον. Ι. 9. καὶ 27.

Εἴδωλον, τό. (εἶδος). Ἄγαλμα, τὸ ἔχον δηλ. τὸ χῆμα, καὶ εἶδος ἀνθρώπου τινὸς κεκαμμένον ὑπὸ μέταλλον, ἢ ξύλον, κ. τ. λ. παρὰ δὲ τοῖς Ἐκκλησιαστικοῖς θεὸς τῆς εἰδωλολατρῶν. Παρὰ δὲ τοῖς Στωϊκοῖς τὸ εἴδωλον εἰς τὴν ψυχὴν, ἤτοι ἡ παράστασις τινὸς φράγματος, τὸ ὁποῖον ζωγραφίζει ἡ φαντασία, ἢ ἡ μνήμη, τὸ παρὰ τοῖς Λατ. "Spectrum". Cicer. de Div. 15. 16. 2, 4. Παρὰ δὲ τοῖς Φυσικοῖς, καὶ τὸ αὐτίτυπον, ὁ ἴσκιος τινὸς φράγματος, ὁ ὁποῖος φαίνεται μέσα εἰς τὰς καθρέπτας, εἰς τὸ ὕδωρ, κ. τ. λ.

Εἰδωλοπλαστέω, ῶ. Πλάττω εἴδωλα, χηματίζω σῶα φράγματα κατὰ μίμησιν ἄλλου τινός. Ἡράκλ. Ἀλλην. 66. ἐκ τοῦ

Εἰδωλόπλαστος, ου, ὁ, ἡ. (πλάσσω). Ὁ χηματισμένος, κεκαμμένος κατὰ μίμησιν ἄλλου τινός. Εἰκονισμένος. Καὶ ἐκείνης τοῦ ὁποίου τὸ ἄγαλμα ἐνετυπώθη εἰς τὴν ψυχὴν τινός.

Εἰδωλοποιέω, ῶ. Κάμνω εἴδωλα. Ἀριστοτ. περὶ ψυχ. Γ. 3. "οἱ ἐν τοῖς μνημονικοῖς τιθέμενοι καὶ εἰ-"δωλοποιοῦντες". Ὁ δὲ Πτολεμ. αὐτὶ τούτου, τὸ "Τυ-"ποτυπεῖν" μεταχειρίζεται. Καὶ αὐτὶ τοῦ, Παρεσήνωτι διά τινος ἀγάλματος. Ξενοφ. Συμποσ. Δ. 62.

Εἰδωλοποίησις, εως, ἡ. τὸ αὐτὸ καὶ Εἰδωλοποιΐα. Σέξτ. Ἐμπ. Πυρρ. Β'. 222.

Εἰδωλοποιητικὸς, κὴ, κόν. Ὁ δυνάμενος, ἢ ὁ ἀνήκων εἰς τὸ νὰ παρεσήσῃ, ἢ νὰ φκιάσῃ σῶα εἴδωλον.

Εἰδωλοποιΐα, ίας. ἡ. Τὸ κάμνειν καὶ φκιαίνειν εἴδωλα, ἡ παράστασις σῶν εἰδώλων, ἀγάλματος, ἢ Ζωγραφίας τινός. Λέγεται δὲ Καθρέπτου, Ζωγραφίας, λιθοξόων, κ. τ. λ. Λογγῖν. ΙΕ. 1. ὅθεν

Εἰδωλοποιϊκὸς, κὴ, κόν. τὸ αὐτὸ καὶ Εἰδωλοποιητικός.

Εἰδωλοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ. Ὅποιος κάμνει, ἢ παρεσήσει εἴδωλα, καὶ Ζωγραφίας.

Εἰδωλουργὸς, οῦ, ὁ, ἡ. τὸ αὐτὸ καὶ Εἰδωλοποιός. Ἀμφ.

Εἰδωλοφανὴς, ές, ὁ, ἡ. Ὅποιος φαίνεται, ἤτοι ὁμοιάζει ὡσὰν εἴδωλον. Πλούταρχ. Θ. σελ. 598.

Εἰδωλοφανοῦντες, οἱ. Οἱ παρεσήσοντες σῶν εἴδωλον.

Εἰδωλοχαρὴς, ές, ὁ, ἡ. Ὅποιος χαίρεται καὶ δυφραίνεται εἰς τὰ Εἴδωλα. Σωσέσ. σελ. 140.

Εἶεν. Εὐκτ. ἐκ τοῦ Ἔω, ἢ Εἰμί. Ἔεσο! ἂς ἦναι! ἐκαλά! καλά! Σωρηδὸν δυείσκ. ἐν τοῖς διαλόγοις τοῦ Πλάτ. καὶ Ξενοφ.

Εἶης

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ